

18 oktober 2025

46

door Johan

ADVENTKERK
BRUSSEL
Nieuwsbrief

We hadden dit weekend het geluk een paar dagen in het charmante stadje Durbuy te verblijven. Durbuy kreeg al in 1331 stadsrechten en riep zichzelf uit tot kleinste stad ter wereld. Op sommige plaatsen doet het nog middeleeuws aan. Heerlijk om daar even te flaneren. Bovendien kun je er hele mooie wandelingen doen in de heuvels en de bossen.

Wachtend op een bankje...

Ergens op een splitsing van twee oude straatjes staat een mooi standbeeld: een man zittend op een bankje. Daar zit hij en blijft hij zitten. Misschien wachtend.

Het deed me denken aan een versje dat ik een hele tijd terug eens tegenkwam:

*Ik heb vandaag een mens gezien
die waarschijnlijk zat te wachten
op zichzelf
of op betere tijden
misschien
ziet hij het niet goed meer zitten
of zei er iemand "nee"
Ik heb vandaag een mens gezien
op een bank
en er was plaats voor twee*

Wachten... dat kennen we hé. Iemand stelde ooit: *“Wachten is de stille kunst die we voortdurend oefenen zonder er diploma’s voor te krijgen.”* In de rij aan de kassa, op de bus die komt (of toch niet komt), op betere tijden, op een bericht dat maar niet komt, op de uitkomst van iets wat groter is dan wijzelf (van dat laatste kunnen wij Adventisten zeker meespreken...). Sommigen noemen het verloren tijd. Je kunt het echter ook zien als een gelegenheid om te leren kijken. Echt kijken. Naar mensen, naar de kleine verschuivingen in het licht, naar vogeltjes die wat broodkruimels komen pikken, naar het ritme van een ademhaling, naar het feit dat niet alles op commando gebeurt. Verwachting is dan geen leegte, maar een ruimte die vraagt om gevuld te worden.

Wachten kan gezond zijn. Het tempert onze drang om alles te beheersen of snel hals over kop af te handelen. Het kan ook mildheid schenken: voor anderen, die ook hun tempo hebben, en voor onszelf, die niet alles meteen hoeven te zijn. Zoals een zaadje niet sneller groeit door eraan te trekken, zo worden beslissingen vaak helderder als we ze even laten rijpen.

Maar misschien zit die man daar niet te wachten. Misschien nam hij gewoon even de tijd om te genieten. Iets wat we tussen al dat rennen, haasten hollen soms vergeten...

Wachten op Godot?

Misschien hebt u die uitdrukking al gehoord... Ze komt uit een toneelstuk van de Ierse auteur Samuel Beckett. Het gaat over tevergeefs wachten, wachten op iets of iemand die niet komt. Als die man daar in Durbuy zit te wachten op de bus, dan komt hij zeker bedrogen uit. In dat straatje mogen (en kunnen) immers geen auto’s rijden, laat staan bussen ... Sommigen stellen dat dit ook zo is met het wachten op de wederkomst.

Christenen wachten al 2000 jaar. Toch is Jezus’ belofte duidelijk. Alleen komt het erop aan wat we met dat ‘wachten’ aanvangen. Als je alleen maar wacht, dan gebeurt er niets.

Wachten kan verworden tot passiviteit, tot het doorschuiven van verantwoordelijkheid. (Ver)wachten kan zo zwaar worden dat de werkelijkheid eronder kraakt. Dan verandert wachten in verkrampen en lopen we het risico om het heden te missen. En dat kan niet de bedoeling zijn! Er is een spreuk die je vaak vindt op zo'n keukentegeltjes: *“Wacht niet tot later... want als later eerder komt, ben je te laat!”* In Mattheüs 24, in zijn redevoering over het verwachten van de Messias, eindigde Jezus met de aansporing *‘zo bezig te zijn’*. De context geeft aan dat hij bedoelt: ‘zorg dragen voor elkaar’. Dat is heel anders dan duimendraaiend te zitten wachten ...

En als we dan toch moeten ‘wachten’, dan is het zoveel leuker als je dat samen doet!

Hij zat alleen op een bankje. De middag was grijs, de tijd hing wat tussen twee afspraken in. Mensen liepen voorbij: koppels, een jogger, iemand met een hond. Niemand ging zitten.

Hij zuchtte en schoof een beetje op.

Een vrouw aarzelde, keek, glimlachte. “Mag ik?” Hij knikte. Ze zwegen even, luisterden naar de duiven en het verkeer verderop. “Gek,” zei hij, “ik dacht dat ik alleen zat.” “Dat dacht ik ook,” zei zij. Ze lachten.

De wolken braken heel even open. Er bleek plaats voor twee.

Lezen en blijven lezen...

Er is nog een tweede leuk standbeeld in Durbuy. We waren er enkele keren voorbijgekomen zonder het op te merken. Een jongetje dat geboeid zit te lezen. Mooi toch, een kind dat zo geboeid zit te lezen. Een lesboek? Een verhalenbundel? Een boek over de natuur? Geen idee ...

Toen dacht ik (beroepsmisvorming van een vakidoot): “Stel dat het een bijbel is...” Kun je daar ook zo geboeid in lezen? Sommigen zeggen ‘ja, natuurlijk wel’, anderen aarzelen en denken ‘nou, zo makkelijk is dat niet’... Hieronder een tekst van Hans Bouma om over na te denken:

De bijbel, een poging van God om met ons in contact te komen. Het schriftelijke bewijs van zijn toenaderingsgezindheid. Letterlijk komt Hij ons tegemoet.

De bijbel. Niet het gemakkelijkste boek. Een bonte verzameling teksten uit tijden en culturen die ver achter ons liggen. Teksten uit het milieu van Israël, teksten uit het milieu van Jezus. Historische teksten, profetische teksten, liederen, gebeden, belijdenissen, liefdespoëzie, evangeliën, brieven, enzovoort. Een klein heelal van woorden...

De bijbel. Een boek vol licht. Woorden om zeer menselijk mee te leven. Woorden ook om zeer menselijk mee te sterven. Altijd weer een perspectief, een weg die verder gaat. Een reisboek dat je nooit in de steek laat. Maar om dit boek zo te lezen, heb je wel uitleg nodig. Al was het alleen maar omdat het uit zulke andere tijden en culturen stamt. Je leest de bijbel zomaar verkeerd en in plaats van beter, rijker, word je er dan minder, armer van.

Lees ze, die verhalen. De verhalen van Adam: die mens van altijd en overal. Het zijn ook jouw verhalen. Verhalen die alles over jou zeggen wat er maar gezegd kan worden. Dat je zo te boek staat: zo onvergetelijk, zo respectabel, zo onaantastbaar.

Agenda

Vorige donderdag 16 oktober zijn we gestart met het thema dat Benoit voorstelde: Moést Jezus sterven? **Donderdag 23 oktober om 19.30 uur** gaan we hier mee door op de bijbelzoom.

<https://adventist-be.zoom.us/j/88979890897?pwd=TTV0SkdMcKfJWXBnYXJhMGk2MUR2Zz09>

Op sabbat 18 oktober preekt Franky Coulier.

Op sabbat 25 oktober is Nadine Van Parys onze gastspreker.